

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Δωδεκανήσου καί Λαυρεωτικῆς καί Σαρωνικοῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σήμερον τῇ 19ῃ Μαΐου 2026, εἰς τὸ ἀρχονταρίκιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος Πυθαρίου Καλύμνου, ἔλαβε χώρα ἡ ἀνωτέρω σύναξις τῶν τοπικῶν ἐπισκόπων κ. Καλλινίκου καὶ κ. Ἀθανασίου.

Παρόντες ἦσαν οἱ κληρικοί, ὁ π. Νήφων ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ ὁ π. Τριαντάφυλλος ἀπὸ τὴν Ρόδον, πατέρες τοῦ ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου. Ἀπουσίαζαν οἱ ὑπόλοιποι πατέρες τοῦ ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου καὶ οἱ πατέρες τοῦ Βόλου, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ γνωστοποιηθῇ ἡ παροῦσα Σύναξις. Πρωτίστως ἐξετάσαμεν ποία εἶναι ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας μὲ βάσιν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ πῶς θὰ διαφυλαχθῇ ἡ ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας καὶ πῶς θὰ συνεχισθῇ ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ Αὐτῆς.

Τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἔθεσεν ὁ ἐπίσκοπος κ. Καλλίνικος εἶναι τὰ κάτωθι:

ΘΕΜΑ Α΄ – Περὶ Ἐκκλησίας. Ἡ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι Μία, ὡς ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας, ὅπως καὶ κάθε ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος μιᾶς τοπικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι Ἐκκλησία (καὶ οὐχὶ ὡς ἰσχυρίζεται ἡ κάθε σύνοδος, ὅτι μόνον αὐτὴ εἶναι Ἐκκλησία). Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀποκάλυψιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καθ’ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐκφράζει τὴν πληρότητα Αὐτῆς. Ἡ δὲ ἐνότης τῶν διαφόρων τοπικῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐδράζεται ἐπὶ τῆς κοινῆς ὁμολογίας τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ὡς ὀρίζουν οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες καὶ αἱ 7 Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, ὅπως ἀναφέρονται εἰς τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον.

ΘΕΜΑ Β΄ – Περὶ συγχρόνων αἱρέσεων. Συμφώνως μὲ τὰ σύγχρονα δεδομένα διεπιστώθη ὅτι ἡ λεγομένη «Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος» διέσπασε τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας εἰς νεοημερολογίτας καὶ παλαιοημερολογίτας καὶ εἰσήγαγε εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς, τὴν αἵρεσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ (Ἅγιος Φιλάρετος, πρῶην πρόεδρος τῆς συνόδου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ὁ ὁποῖος πρῶτος κατεδίκασε τὸν οἰκουμενισμὸν ὡς αἵρεσιν). Καὶ κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, «Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ πρῶτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος». Ἡ δὲ Ἁγία ΣΤ΄ καὶ Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀναθεματίζουν καὶ καταδικάζουν ὅλους τοὺς αἰρετικούς. Καὶ τὸ Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας μεταξύ τῶν ἄλλων ἀναφέρει: «Ὅλοις τοῖς αἰρετικοῖς ἀνάθεμα». Καὶ ὅπου «ἀνάθεμα», ἡ Χάρις δὲν ὑφίσταται.

ΘΕΜΑ Γ΄ – Περὶ κακοδοξιῶν τῶν Συνόδων τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τῆς Ἀποτειχίσεώς μας «Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις» (Β΄ Θεσσ. β΄ 15)

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι «στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. γ΄ 15).

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι παρέδωσαν τὴν πίστιν «ἅπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἁγίοις» (Καθολικὴ ἐπιστολὴ Ἰούδα, στίχος 3) χωρὶς νὰ ἐπιτρέπεται προσθήκη ἢ ἀφαίρεσις.

Κάθε αλλοίωσις τῆς πίστεως ἀποτελεῖ ζήτημα σωτηρίας. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τονίζει: «Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. Α', 8).

Τὸ πραγματικὸν κριτήριον τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας δὲν συνίσταται εἰς τὰ τυπικὰ ἀξιώματα, ὅπως τὸ ἀξίωμα τοῦ Πατριάρχου ἢ τῆς Συνόδου, ἀλλ' εἰς τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας.

Ἡ Ὁρθόδοξος διδασκαλία ἀποτελεῖ τὸ οὐσιῶδες καὶ καθοριστικὸν κριτήριον τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας.

Αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἐφήρμοσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὅπως ὁ Μέγας Ἀθανάσιος κατὰ τοῦ Ἀρειανισμοῦ, προτάσων τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐχὶ τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν, καθὼς καὶ ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικὸς ὁ ὁποῖος προτίμησε νὰ μείνῃ μόνος παρὰ νὰ προδώσῃ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα εἰς τὴν ψευδοένωσιν Φερράρας-Φλωρεντίας. Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας διδάσκει, ὅτι ἡ ἀλήθεια πολλές φορές διεφυλάχθη ἀπὸ ὀλίγους καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν.

Ἡ ἀποτείχισις δὲν ἀποτελεῖ σχίσμα, οὔτε ἀνταρσία κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἀλλ' ἔκτακτον κανονικὸν μέτρον ποὺ ἐνεργοποιεῖται ὅταν διακυβεύεται ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις. **Ὁ ΙΕ' Κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου ὀρίζει σαφῶς ὅτι ὅσοι διακόπτουν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον ὁ ὁποῖος κηρύσσει αἵρεσιν «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ», δὲν ὑπόκεινται εἰς κανονικὴν ποινὴν, ἀλλ' ἐπαινοῦνται, διότι δὲν διέσπασαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὴν προεφύλαξαν ἀπὸ τὸ σχίσμα καὶ τὴν αἵρεσιν.**

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ὅπως ὁ ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος κ.ἄ. εἶναι ὁμόφωνοι: ἡ διακοπὴ τῆς κοινωνίας δικαιολογεῖται ἀποκλειστικῶς διὰ λόγους πίστεως καὶ δικαιοσύνης. **Ἡ ἀποτείχισις εἶναι πράξις ὑπακοῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὐχὶ ἀπομάκρυνσις ἐξ Αὐτῆς.** Ὁ ἀποτειχιζόμενος δὲν ἀποκόπτεται ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς σφάλλοντας εἰς θέματα πίστεως καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ τὴν κακόδοξον αὐτῶν διδασκαλίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν συνείδησίν του ἀντιβαίνει εἰς τὴν ὀρθόδοξον παράδοσιν, ἀναμένων τὴν κανονικὴν ἀποκατάστασιν.

Κύρια αἰτία τῆς ἀποτείχισεώς μας. Κύρια αἰτία τῆς ἀποτείχισεώς μας εἶναι δογματικὴ. Οἱ Σύνοδοι τῶν Γ.Ο.Χ. ἔχουν νοθεύσει τὸ δόγμα τῆς Ἐνανθρωπήσεως, διδάσκοντες ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἐνηνθρώπιζε καὶ ἂν δὲν εἶχε προηγηθῇ ἡ πτώσις τοῦ Ἀδάμ. Αὕτῃ ἡ θέσις ἀλλοιώνει τὸν σωτηριολογικὸν σκοπὸν τῆς Ἐνανθρωπήσεως, ὅπως αὐτὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, διατυπώνεται εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως καὶ ἐρμηνεύεται ἀπὸ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ κακοδοξία αὕτη διατυπώνεται χαρακτηριστικῶς ὡς ἐξῆς: «Ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου μας, δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν πρωτοπλάστων Ἀδάμ καὶ Εὕας. Ἐτσι καὶ ἀλλιῶς θὰ γινόταν!».

Αὕτη ἡ διδασκαλία, ἡ ὁποία ἐκηρύχθη «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ» ὑπὸ τῶν συνοδικῶν τοῦ κ. Καλλινίκου, ἐκμηδενίζει τὴν ἀξίαν τοῦ σωτηριολογικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπομακρύνεται ριζικῶς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Πατερικὴν παράδοσιν. Καὶ ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ Λόγου συνδέεται ἀμέσως καὶ ἀρρήκτως μέ τὴν πτῶσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν σωτηρίαν του.

Ἐπιπλέον, ἔχουν κηρυχθῇ καὶ πολλαὶ ἄλλαι κακοδοξίαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημοσιευθῇ εἰς τὸν ιστότοπον apostolikifoni.gr καὶ παρὰ τὰ τόσα ἔτη δὲν ἔχουν δημοσίως ἀνακληθῇ οὔτε διορθωθῇ. Ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων μας ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου των κατὰ τοῦ Δωδεκανήσου, ὅπου ἀναφέρουν: «Κατηγορεῖ ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας μας, δῆθεν ὡς αἰρετικούς, ἐπειδὴ ἀκολουθοῦν τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι διδάσκουν ὅτι καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν ἀμάρταναν οἱ πρωτόπλαστοι, θὰ ἐνηνθρώπιζεν ὁ Χριστός! Γι' αὐτὸ στίς 17 Νοεμβρίου 1998 ἡ Ἱ. Σύνοδος προέβη στὴν καθαίρεσίν του». («Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», ἀριθ. 895, σελ. 14).

Ὅμως ὁ Ἅγιος Μάξιμος ἀπορεῖ: «Ἀπορῶ, ἀδελφέ, διότι, ἂν καὶ ἀκοῦς καθημερινὰ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, μέ ἐρωτᾷς γι' αὐτό. Πλήν ὅμως σοῦ λέγω, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἦταν ἡ δική μας σωτηρία» (Ἅγιος Μάξιμος Λόγος Ἀσκητικός, ἔκδοσις ΕΠΕ σελ. 355).

Συμπέρασμα Ἡ ἀποτείχισίς μας εἶναι ὀρθὴ καὶ κανονικὴ, διότι στηρίζεται εἰς σοβαρὰ δογματικὰ ζητήματα – τὴν νοθείαν τοῦ δόγματος τῆς Ἐνανθρωπήσεως καὶ ἄλλαι κακοδοξίαι ποὺ παραμένουν ἀδιόρθωτες ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ ἐπιμονὴ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων, χωρὶς καμίαν δημοσίαν ἀποκήρυξιν, ἐμπίπτει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ 15ου Κανόνος τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου. Δι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὸ 1998 ὁ Δωδεκανήσου δὲν ἔχει καμίαν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μαζὶ των.

Πέρασαν 28 ἔτη καὶ οὐδεμία δημοσία διόρθωσις ἐγένε. Ἄρα, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1997 καὶ ἐντεῦθεν δὲν συνυπάρχωμεν ἐν κοινωνίᾳ πνευματικῇ με ἀρχιερεῖς κακοδόξους, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. γ' 14-15).

Συνεπῶς, ἡ μακροχρόνιος ἄρνησις διορθώσεώς των, δικαιολογεῖ πλήρως τὴν χειροτονίαν ἐπισκόπων ὡς μέτρον ἀνάγκης.

Ἐχομεν τὴν ἀρχιερωσύνην ἄνευ οἰουδήποτε κωλύματος, ὅπως ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν ἀθώωσεώς μας Κ24/208 τοῦ Πρωτοδικείου Κῶ.

ΘΕΜΑ Δ' Περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν ἐπισκόπων τοῦ κ. Μακαρίου. Αἶρω τὴν ὑπογραφήν μου ἀπὸ τὴν καθαίρεσιν τῶν ἐπισκόπων τῆς συνόδου τοῦ κ. Μακαρίου ὡς μὴ γενομένην ἱεροκανονικῶς, διότι ἐγένε εἰς τὸ πόδι, δηλαδὴ βεβιασμένως, καὶ δίχως κανονικὴν συνοδικὴν συγκρότησιν πρὸς ἐξέτασιν, ἐξ αἰτίας τῆς ἀποκηρύξεώς των. Ἐπὶ πλέον, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος ἐζήτησε τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Συνόδου του εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ κ. Καλλινίκου, ἀλλὰ τὸ αἶτημά του δὲν ἐγένε ἀποδεκτόν, διότι τοῦ ἐζητήθη νὰ ξαναχειροτονηθοῦν. Τοῦτο εἶναι ἀπαράδεκτον συμφώνως

πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, διότι δὲν πρόκειται περὶ αἵρετικῶν ἐπισκόπων, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ σύνοδος τοῦ κ. Καλλινίκου ἐδέχθη τοὺς ἀγιοκυπριανίτας, δίχως νὰ τοὺς ξαναχειροτονήσῃ. Τὸ γεγονός καθίσταται ἔτι περισσότερον ἀντιφατικὸν καθ' ὅσον ὁ ἴδιος ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος εἶχε προηγουμένως ὑπογράψῃ τὴν καθαίρεσιν τοῦ τέως Φυλῆς καὶ Ὁρωποῦ, Κυπριανοῦ. Καὶ αὐτὰ τὰ λέγω, ἐπειδὴ ἡ χειροτονία τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀθανασίου καὶ τῶν πρὸς χειροτονίαν πατέρων προέρχονται ἀπὸ τὴν Σύνοδον τοῦ κ. Μακαρίου.

Συνεπῶς, ἡ Σύνοδος τοῦ κ. Μακαρίου, ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ σχίσματος, δὲν βαρύνεται τόσο, ὅσον βαρύνεται ἀπὸ τὴν κακοδοξίαν περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὁποία ἀποδέχεται, ὅτι «ὁ Χριστὸς θὰ ἐρχόταν ἀσχέτως τῆς πτώσεως τῶν πρωτοπλάστων», καὶ τὴν ὁποία δὲν ἔχει ἀποκηρύξει μέχρι σήμερον.

ΘΕΜΑ Ε΄ – Περὶ ἡλεκτρονικῶν ταυτοτήτων καὶ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ. Ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ πατέρες θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀντίθετοι εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν, ὅχι μόνον οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ νὰ προτρέπουν καὶ τὸ ποίμνιόν των.

ΘΕΜΑ ΣΤ΄ – Περὶ χειροτονίας ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πατέρας τοῦ Βόλου, προετάθη ἀπὸ τὸν Δωδεκανήσου.

ΘΕΜΑ Ζ΄ – Χειροτονίαι κληρικῶν μὲ κωλύματα ὁμοφυλοφιλίας καὶ πορνείας νὰ καταδικάζωνται.

ΘΕΜΑ Η΄ – Ἐπίσης ὁ ἐπίσκοπος κ. Καλλίνικος ἔθεσε τὸ θέμα ὅτι πρέπει νὰ ἀποδεχώμεθα καὶ νὰ διακηρύττωμεν τὴν ἀγιότητα τοῦ ἀγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἐπίσης νὰ προσκυνῶμεν τιμητικῶς τὰς ἱεράς εἰκόνας τῆς Ἀγίας Τριάδος (Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα), ὅπως καὶ τοὺς τρεῖς Ἀγγέλους εἰς τὴν Φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ὡς ἀληθῆ εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι αὕτη ἡ ὁποία εἰκονίζει τὸν Κύριον ἀναστημένον ἐπάνω ἀπὸ τὸν τάφον καὶ οὐχὶ ἡ εἰς Ἄδου Κάθοδος.

ΘΕΜΑ Θ΄ – Περὶ τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνάξεως. Κάθε Ἐπισκοπὴ εἶναι αὐτοδιοίκητος. Ὁ κάθε ἐπίσκοπος ὀφείλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τοὺς Ἀποστολικούς καὶ Ἀγιοπατερικούς Κανόνας τῶν ἑπτὰ Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν. Διὰ ἐκάστην μελλοντικὴν παράβασιν Ἱεροῦ Κανόνος ὑπεύθυνος εἶναι μόνον ὁ παραβαίνων ἐπίσκοπος, καὶ ὅσοι ἄλλοι τὸν ἀκολουθοῦν, οἱ δὲ ὑπόλοιποι δὲν εὐθύνονται. Ἐξυπακούεται ὅτι, ἐφ' ὅσον Σύνοδον δὲν συγκροτοῦμεν καὶ καθαίρεσις δὲν ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἐπισκόπους.

Ἀκόμη ἀπεφασίσαμεν καὶ τὴν συνέχισιν τῆς μνημονεύσεως ὑπὲρ πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων.

Εἰς τὸν Νομὸν τῆς Δωδεκανήσου νὰ μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἐπισκόπου κ. Καλλινίκου.

ΘΕΜΑ Ι΄ – Ἐπίσης ὁ ἐπίσκοπος κ. Καλλίνικος ἔθεσε τὸ θέμα ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι ὑποχρεοῦνται νὰ φροντίζουν καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ λειτουργικὴν ἐξυπηρέτησιν τόσο τῶν πιστῶν Γ.Ο.Χ. Ρόδου, ὅσον καὶ τῆς Καλύμνου. Οἱ πιστοὶ

τῆς Καλύμνου χρειάζονται ἐξυπηρέτησιν μόνον διὰ τὰς Δεσποτικάς καὶ Θεομητορικάς ἐορτάς, ὅπως τὰ Χριστούγεννα, τὰ Φῶτα, τὴν Μεγάλην Παρασκευήν, τὸ Μέγα Σάββατον, τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, τὴν Πεντηκοστήν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου, διότι ὁ π. Τριαντάφυλλος εἰς αὐτάς τὰς ἐορτάς θὰ ἐξυπηρετῇ μόνον τοὺς πιστοὺς τῆς Ρόδου. Καὶ αὐτὸ θὰ γίνεταί ἕως ὅτου εὐρεθῇ ἕτερος κληρικὸς πρὸς χειροτονίαν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ δύο νησιά.

Ὁ ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος ἐδήλωσε ὅτι ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι θὰ τοὺς φροντίζουν.

ΘΕΜΑ ΙΒ΄ – Κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας (καὶ τοὺς ἐρμηνευτὰς, ὅπως Ζωναρᾶν, Βαλσαμῶνα, τὸν Ἅγιον Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην): Ὁ κληρικὸς πρέπει νὰ μνημονεύῃ τὸν τοπικὸν ἐπίσκοπον τῆς περιοχῆς ὅπου εὐρίσκεται. Τὸ μνημόσυνον ἐκφράζει τὴν κανονικὴν ὑπακοήν καὶ τὴν ἐνότητα μετὰ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἄν λειτουργῇ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ χωρὶς νὰ μνημονεύῃ αὐτόν, ἢ ἐὰν μεταβαίνει εἰς ἄλλην ἐπισκοπὴν καὶ παραμένῃ ἐκεῖ διὰ μακρὸν χρονικὸν διάστημα, παραβαίνει τοὺς κατωτέρω ἱεροὺς κανόνας: τὸν 13ον Κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, τὸν 22ον Κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, τὸν 39ον (ΛΘ΄) Ἀποστολικὸν Κανόνα, τὸν 15ον (ΙΕ΄) Ἀποστολικὸν Κανόνα, καὶ τὸν 13ον Κανόνα τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Χαλκηδόνος).

ΘΕΜΑ ΙΓ΄ – Καταδικάζομεν τὸ ὑποχρεωτικὸν τριήμερον ἀπὸ ἔλαιον πρὸ τῆς Θείας Κοινωνίας, εἰς πιστοὺς οἱ ὅποιοι τηροῦν τὰς νηστείας τῆς Ἐκκλησίας ὅλου τοῦ ἔτους, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν νηστείαν ἀπὸ ἔλαιον τοῦ Σαββάτου. (Ἀποστολικὸς Κανὼν ΞΔ΄ 64ος).

ΘΕΜΑ ΙΔ΄ – Περὶ συλλογικῆς εὐθύνης τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κερατέας. Παράλληλα διατυπώνονται ἐναντίον μας κατηγορίαι αἱ ὅποιαι δὲν ἀφοροῦν τὸ δογματικὸν ζήτημα, ἀλλὰ ἐπιχειροῦν νὰ μεταθέσουν τὴν συζήτησιν εἰς προσωπικά θέματα καὶ νὰ ἀποδώσουν συλλογικὴν εὐθύνην εἰς πρόσωπα καὶ ἀδελφότητα πού οὐδεμίαν προσωπικὴν συμμετοχὴν εἶχαν εἰς συγκεκριμέναν πράξιν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐδίδασκεν, ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐνοχὴ μεταδίδεται αὐτομάτως εἰς τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς. Ἀντιθέτως, «ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαστάζει» (Γαλ. στ΄ 5) καὶ «ὁ υἱὸς οὐ μὴ βαστάσῃ τὴν ἀνομίαν τοῦ πατρός» (Ιεζ. ιη΄ 20). Ἡ εὐθύνη εἶναι πάντοτε προσωπικὴ.

Ὁ Κύριος παρέδωκε σαφῆ κανόνα: «Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, ἔλεγχον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου» (Ματθ. ιη΄ 15). Ὁ Τίμιος Πρόδρομος προτρέπει: «Μηδένα διασεῖσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε» (Λουκ. γ΄ 14).

Ἡ συλλογικὴ ἐνοχοποίησις μοναστικῆς ἀδελφότητος ἢ προσώπων ποὺ διατηροῦν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετ' αὐτῆς, δὲν εὐρίσκει ἔρεισμα οὔτε εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, οὔτε εἰς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὔτε εἰς τὴν πατερικὴν παράδοσιν.

Ἄλλωστε οἱ Συνοδικοὶ τῶν Γ.Ο.Χ. τοῦ κ. Καλλινίκου καὶ τοῦ κ. Μακαρίου ἔχουν χειροτονήσῃ δύο μοναχοὺς τῆς αὐτῆς ἀδελφότητος εἰς ἱερεῖς, ἔχουν δεχθῇ ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν κλῆρὸν των ἄλλους τέσσαρες χειροτονημένους ἱερεῖς καὶ ἔχουν ἀναδείξει ἓνα ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς Ἐπίσκοπον.

Ἐπίσης, οἱ νεοημερολογῖτες ἐπίσκοποι ἔχουν τοποθετήσῃ δύο ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν εἰς μεγάλας ἐνορίας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἐνεργειῶν, προκύπτει ὅτι αἱ τότε διατυπωθεῖσαι κατηγορίαι κατὰ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς οὐδέποτε ἀπετέλεσαν, ἐκκλησιαστικῶς κρινόμεναι, θανάσιμα παραπτώματα. Πολὺ δὲ περισσότερο, οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, οἱ ὅποιοι οὐδεμίαν ἀνάμειξιν εἶχον εἰς τὰ ὑπὸ κρίσιν ζητήματα, δὲν δύνανται νὰ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι, οὔτε νὰ καθίστανται ἀντικείμενον ἀδίκων κατηγοριῶν· διότι καὶ ἡ Ἀγία Γραφή διδάσκει «ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαστάζει» (Γαλ. στ' 5) καὶ ὅτι οἱ ψευδεῖς κατήγοροι καὶ οἱ συκοφάνται ἔχουσι κοινὸν τέλος, τὴν αἰώνιον γέενναν τοῦ πυρός.

Περαιτέρω, εἰς περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν Ἐπισκόπους καὶ ζητήματα ἠθικῆς τάξεως, ἡ ἐκκλησιαστικὴ κρίσις καὶ ἡ κανονικὴ διερεύνησις τῶν πράξεων αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὰ ἀρμόδια ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὴν ἱεράν Παράδοσιν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Οὐδεμία ἐξωτερικὴ παρέμβασις ἢ κρίσις, ἄνευ τῆς προβλεπομένης ἐκκλησιαστικῆς διαδικασίας, δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας.

ΘΕΜΑ ΙΕ' – Ἐπιστρέφων κληρικὸς, προερχόμενος ἐκ κακοδόξων συνόδων τῶν Γ.Ο.Χ., γίνεται δεκτὸς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, ἐφ' ὅσον ἀποδέχεται καὶ ὑπογράφει τοὺς ὅρους τῆς καθ' ἡμᾶς Συνάξεως. Οἱ δὲ Ἐπίσκοποι γίνονται δεκτοὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ παραμένουν εἰς τὰς Ἐπισκοπὰς αὐτῶν. Πρὸ τῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν, καλὸν εἶναι νὰ ἐνημερώνονται καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι τῆς καθ' ἡμᾶς Συνάξεως.

Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἔθεσαν ὁ ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος, οἱ πατέρες τοῦ Μοναστηρίου του, καὶ οἱ πατέρες τοῦ Βόλου, εἶναι τὰ κάτωθι:

ΘΕΜΑ Α' – Καταδικάζομεν τὴν κακοδοξίαν τοῦ Κυπριανισμοῦ καὶ ὅλα τὰ ἀνοίγματα τῆς κακοδόξου συνόδου τοῦ κ. Καλλινίκου Σαραντοπούλου πρὸς τὸν οἰκουμενισμὸν (ἔχουν καὶ οἰκουμενιστὴν ἐπίσκοπον εἰς τὴν Ἰνδονησίαν) καὶ τὸν νεοημερολογισμὸν καὶ τὸν Σεργιανισμὸν, τὸν ὁποῖον ἐπίσης καταδικάζομεν ὡς ἀντίχριστον διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

ΘΕΜΑ Β' – Καταδικάζομεν τὰς συνόδους τῶν Γ.Ο.Χ. αἱ ὁποῖαι ἐκουσίως ἐδέχθησαν τὸν Νόμον 4301/2014 ὡς εἰσάγοντα τὸν Σεργιανισμὸν, ἥτοι τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ὑποταγῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀντίχριστον κρατικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν βλάβημον κατάταξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μεταξὺ τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀλλοθρήσκων συναγωγῶν.

ΘΕΜΑ Γ' – Καταδικάζομεν τὴν Σύνοδον τοῦ Κολυμπαρίου ὡς οἰκουμενιστικὴν-αἰρετικὴν. Καὶ ἔνεκα τούτου δὲν κοινωνοῦμεν πιστοὺς αὐτῶν τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι τὴν ἀποδέχονται καὶ ἀκολουθοῦν-μνημονεύουν τοὺς οἰκουμενιστάς.

ΘΕΜΑ Δ' – Ἐπίσης καταδικάζομεν τὸ ἔνεκα πανδημίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας κλείσιμον τῶν Ἱερῶν Ναῶν μας καὶ τὴν βλάσφημον θεωρίαν, ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία καὶ αἱ ἅγιοι Εἰκόνες μεταδίδουν ἰοὺς, κ.λπ.

ΘΕΜΑ Ε' – Εἴμεθα ἐπίσης ἀντίθετοι εἰς τὸν ἐμβολιασμόν μὲ τὰ νέα ἀντίθεα, ἀνήθικα καὶ ὀλέθρια ἐμβόλια mRNA καὶ προτρέπομεν τὸ ποίμνιόν μας πρὸς ἀποχὴν ἐξ αὐτῶν.

Ἀφοῦ ἐξετάσθησαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ ἀνωτέρω, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄπαντες ἡμεῖς, οἱ ἀνωτέρω Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι, καταδικάζομεν πάσας τὰς προεκτεθείσας κακοδοξίας καὶ καινοτομίας τῶν ἐπισκόπων τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τῶν νεοημερολογιτῶν, διὰ τῶν ὁποίων καθίστανται ἔνοχοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ πάσας τὰς λοιπὰς κακοδοξίας καὶ ἐκκλησιολογικὰς παρεκκλίσεις, αἵτινες εἰσῆλθον εἰς τὰς συνόδους τῶν Γ.Ο.Χ.

Αἱ κακοδοξίαι αὗται, συμφώνως μὲ τὸν ΙΕ' Κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας (ΑΒ') Συνόδου, τὴν Ἱερὰν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν καὶ τὸν ὁμολογιακὸν ἀγῶνα τῶν Ἀγίων Πατέρων, δικαιολογοῦν καὶ ἐπιβάλλουν τὴν ἀποτείχισιν καὶ ἀπομάκρυνσιν ἡμῶν ἐξ αὐτῶν, καθὼς καὶ τὴν χειροτονίαν νέων Ἐπισκόπων, ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἀληθείας.

Καθὼς καὶ ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος γράφει: «Ἐὰν ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος, οἱ ὄντες ὀφθαλμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς ἀναστρέφονται καὶ σκανδαλίζωσι τὸν λαόν, χρή αὐτοὺς ἐκβάλλεσθαι· συμφέρει γὰρ ἄνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον, ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι, ὡς μετὰ Ἄννα καὶ Καϊάφα, εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός».

1. Διὰ τὴν ἐπισκοπὴν Κορινθίας νὰ χειροτονηθῇ ὁ π. Ἐλευθέριος Ἀντωνίου, ἱερομόναχος τοῦ ἐπισκόπου Ἀθανασίου.
2. Διὰ τὴν ἐπισκοπὴν Μαγνησίας νὰ χειροτονηθῇ ὁ π. Θεωνᾶς Σαχαπατζίδης.

Ἐπίσης νὰ προβλέπωνται χειροτονίαι διὰ τὴν ἐπισκοπὴν Δωδεκανήσου καὶ Κρήτης, ἐφόσον θὰ ὑπάρξουν κατάλληλα πρόσωπα. Συνολικὰ 5, ὅμως ἴσως νὰ χρειασθοῦν 7 ἐπισκοπαί, συμφώνως μὲ τὰς 7 ἐκκλησίας τῆς Ἱ. Ἀποκαλύψεως διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν. Ἡ διατήρησις τῶν 7 ἐπισκοπῶν θὰ εἶναι ὅρος, διὰ νὰ φανῇ ὅτι δὲν διεκδικοῦμεν παράλληλον σύνοδον Γ.Ο.Χ. πάσης Ἑλλάδος. Καὶ ἀπεφασίσαμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν συνέχισιν τῆς μνημονεύσεως ὑπὲρ πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων.

Αὐτὰ ἀπεφασίσαμεν διὰ νὰ ὑπάρχη ἡ ἐνότης τῆς πίστεως μεταξὺ ἡμῶν τῶν κληρικῶν καὶ τῶν πιστῶν.

Ἡ ὑπογραφή ὄλων τῶν κατωτέρω ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν νὰ ἔχη ἰσχὺν τόσην, ὅση εἶναι ἡ πίστις καὶ ἡ εὐλάβεια ἡμῶν εἰς τὸ Ἱ. Εὐαγγέλιον.

Μὲ τὴν ψῆφον τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐγκρίνονται αἱ δύο χειροτονίαι Θεωνᾶ καὶ Ἐλευθερίου καὶ ὑπογράφουν ὡς ἑπείτα.

1. Ὁ Δωδεκανήσου κ. Καλλίνικος

K. Kallinikos

2. Ὁ Λαυρεωτικῆς καὶ Σαρωνικοῦ κ. Ἀθανάσιος

Λαυρ. κ' Εαρ. Αθανάσιος

3. Ὁ ἐψηφισμένος ἐπίσκοπος Κορινθίας κ. Ἐλευθέριος

Ελευθ. π. Ελευθέριος

4. Ὁ ἐψηφισμένος ἐπίσκοπος Μαγνησίας κ. Θεωνᾶς

Ιερομόναχος Θεωνᾶς

Οἱ πρεσβύτεροι:

- 5.

Ιερομόναχος

6. Ἰσακείμ Ἱερομόναχος

7. *Ιερομόναχος Πλάτων*

8. *Εφραίμ Ἱερεὺς*

9. *Ιερεὺς Νήφων*

10. *Τριαντάφυλλος Ἱερεὺς*